

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. A Stoico, in summis morbi doloribus, patientia exhibita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Tob. 2, 12

homo fuit & Tobias: Hanc autem tentationem, idè permittit Dominus evenire illi, ut posteris daretur exemplum patientia eius, sicut & sancti Iob. Homines sumus, homo fuit Lessius; homo fuit & Lydwina, & quidem sexus imbecillioris, ut si viris illis nos conferre non audemus, saltem masculinum animum in femina imitemur.

XI
Aul. Gellius lib. 11,
no. 8. Attic.
cap. 5.

Cur nos non faciamus id in Sanctis, si Ethnici homines à Stoicis suis id disci voluerunt? Quum Delphos ad Pythia convenit, totius ferme Gracia visendum Philosophus Taurus irat, ait Gellius, nosq; ei comites essemus; inq; eo itinere Lebadiam venissemus, quod est oppidum antiquum in terra Bœotia: affertur ibi ad Taurum, amicum eius, quempiam nobilem in Stoica disciplina Philosophum, agra valetudine oppressum. Tunc omisso itinere, quod alioquin maturandum erat, & relictis vehiculis, pergit eum properè videre, nosq; de more, quem in locum cumq; iret, sequuti sumus, & ubi ad ades, in quibus ille agrotus erat, pervenimus, vidimus hominem doloribus cruciatibusq; alni, quod Græci colon dicunt, & febris simul rapidè afflicti: gemitusq; ex eo compressos erumpere: spiritusq; & anhelitus e pectore eius euadere, non dolorem magis indicantes, quam pugnam aduersus dolorem. Post deinde cum Taurus & medicos accersisset, collocutusq; de faciendâ medela esset, & eum ipsam ad retinendam patientiam testimonio tolerantia, quam videbat, perhibito, stabilisset, egressusq; deinde ad vehicula & ad comites rediremus: Vidistis, inquit Taurus, non sane incundum spectaculum, sed cognitum tamen utile, conredientes compugnantesq; Philosophum & dolorem? faciebat vis illa & natura morbi, quod erat suum, distractionem cruciatumq; membrorum; faciebat contrâ ratio & natura animi, quod erat aque suum: perpetiebatur & cohibebat coërcebatq; intra sese violentias effrenati doloris. Nullos eiulatus, nullas complorationes, ne vllas quidem voces indecoras edebat: signa tamen quadam, sicut vidistis, existebant virtutis & corporis de possessione hominis pugnantium. Et intrâ. Itaque vidistis Philosophum ratione decreti sui nixum, cum petulantia morbi dolorisq; exultantia colluctantem, nihil cedentem, nihil consententem, neq; ut pleriq; dolentes solent, eiulantem atq; lamentantem, ac miserum se se & infelicem appellantem, sed acres tantum anhelitus & robustos gemitus edentem, signa atq; indicia non victi neq; oppressi a dolore,

lore, sed vincere eum atq; opprimere exientis. Sed haud scio, inquit, an dicat aliquis ipsum illud quod pugnat, quod gemit, si malum dolor non est cur necesse est gemere, & pugnare? Quia enim omnia, qua non sunt mala, molestia quoq; omni non carent, sed sunt pleraq; noxa quidem magna & pernicie priuata, quia non sunt turpia: contra natura tamen mansuetudinem lenitatemq; opposita sunt, & infesta per obscuram quamdam & necessariam ipsius natura consequentiam. Hac ergo vir sapiens tolerare & cunctari potest: non omnino sensum sui amittere potest: ἀναλυσία enim atq; ἀπάθεια nō meo tantum, inquit, sed quorundam etiam ex eadem porticu prudentiorum hominū, sicuti Panatij grauis atque docti viri, improbata abjectaq; est. Hucusque Philosophi progressi sunt, natura duce. Diuina gratia altioris est indolis, ad altiora ducit, morbosque docet nobilioribus cauffis mitigari.

C A P V T XXXIV.

Decima sexta morborum caussa, ut eorum occasione mens excitetur, ad aeterna vel supplicia, vel gaudia consideranda.

Nter maximè paradoxa videri potest, Nihil morbis esse salubrius: quid enim saluti cum morbis, à quibus salus tollitur? Quod sanè ita est, si de salute corporis agatur. Sin autem de vera aeternaque salute disputemus, profectò ita est: Nihil morbis salubrius reperitur. Per morbos enim & exitia summa euitamus, & accendimur ad salutem maximam non solùm mente expendendam, verùm etiam cum ingenti mentis gaudio expectandam. Duo namque sunt, quae hominem à profundo peccatorum extrahunt, vis, magnitudo, atque aeternitas suppliciorum; itemque immensitas praemiorum, quae manet fideliter laborantes. Nemo clariùs potest animo comprehendere, quid sit Infernus, quàm qui dolorem non animo dumtaxat concipit, sed membris etiam ipsis percipit. Aliud est, onera portantes intueri; aliud sarcinam ipsam humeris impositam gestare. Meditantur multi cum horrore cruciatus, qui sunt in inferno; sed vtique maiore id sensu faciunt, qui morbos